

Erøring, og i disse 2 Aar kan det være foregaaet ganske utrolige Forandringer med Forslaget — ja i meget kortere Tid. Vi vide altsaa ikke, hvorledes Landstinget vil stille sig, særlig til disse Punkter. Den ærede Ordfører har nu den Mistillid til Landstinget, at det ikke har udviklet sig til det bedre, siden det sidst havde Lejlighed til at tale om denne Sag. Mindretallet har en større Tillid til Landstinget. Men under alle Omstændigheder mener Mindretallet, at det har ikke været Skik her i Folketinget paa Forhaand at opgive vigtige Positioner, paa Forhaand at give sine bedste Kort fra sig. Man er selvfølgelig nødt til at handle om Lovforslag — mere eller mindre — men før Handelen er kommen i Stand at give alt det bort, man egentlig skulde strides om, har ikke været Folketingets Skik i ældre Tider, og Mindretallet mener, at det bør heller ikke være Folketingets Skik i Fremtiden. Jeg vil derfor tilraade ikke alene ærede Meningsfæller, men alle dem, der staa paa den gamle Taktik med Hensyn til Folketingets Standpunkt overfor det andet Ting, at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Judiciumsministeren (Singerslev): Jeg skal tillade mig at angive min Stilling til de forskellige Ændringsforslag. Jeg behøver ikke udførlig at udtale mig om adskillige af disse, og særlig gælder dette om de af det ærede Flertal stillede Forslag. Den ærede Ordfører (C. Ravn) har jo gennemgaaet dem med megen Omhu og forklaret forskelligt, som bør siges for at motivere, hvorledes de ere fremkomne. Det følger af sig selv, at jeg ikke i alt vilde have udtalt mig netop paa den Maade; men imidlertid vil det, han har sagt, dog gøre, at jeg kan fortælle en Del af det, jeg ellers maatte sige, og indskrænke mig til de Bemærkninger, som jeg finder det fornødent at gøre. — Det første Ændringsforslag har nærmest en formel Karakter. Det gaar ud paa at omflytte en Paragraf, give den en rigtigere Plads. Det er der ingen Anledning for mig til nærmere at komme ind paa. — Det andet Ændringsforslag har jeg ikke noget som helst at erindre imod; det stemmer i alt væsentligt med det oprindelige Forslag i Regeringsforslaget. — Ændringsforslag Nr. 5 er stillet til § 16, og det maa siges at være et formelt Forslag. Men til samme Paragraf har et Mindretal under Nr. 3 stillet et Ændringsforslag, og det er unægtelig ikke formelt, det er i allerhøjeste Grad reelt. Det gaar ud paa at nedsette Erhvervelsen af Forsørgelsesret, den Tid, for at udtrykke det rigtigere, i hvilken Forsør-

gelsesret erhverves, fra 5 Aar til 3 Aar, og den ærede Ordfører for Mindretallet (Henning Jensen) talte om, at det havde været Regel tidligere her i Landet. Det er noget, jeg selvfølgelig ikke kan modsigge, da det er notorisk; men den ærede Ordfører for Mindretallet vil vistnok ogsaa vide og erindre, naar han har undersøgt dette Forhold, at det er noget, man efter nærmere Overvejelse gif bort fra. Det valte ikke Tilfredshed, man kom til den Anskuelse fra alle Sider, at et længere Måremaal dog var det rigtige. Jeg vil derfor tilraade at blive staaende ved Paragraffens Bestemmelse og stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 16. Ændringsforslaget under Nr. 4 til samme Paragraf gaar ud paa at etablere den Regel, som oprindeligt var foreslaaet i Regeringsforslaget, og dette Ændringsforslag tilligemed flere andre, som gaa ud paa det samme, behøver jeg derfor ikke at udtale mig om; jeg kan selvfølgelig tiltræde dem. — Ændringsforslaget Nr. 9 til § 29 giver mig ikke Anledning til nogen Udtalelse, men ogsaa hertil har Mindretallet stillet et Ændringsforslag under Nr. 10. Mindretallet ønsker, at der skal være et mindre Tilsyn, det ønsker, at Tilsynets Opgave skal begrænses, men det forekommer mig i og for sig, at naar der skal være et saadant Tilsyn — jeg har aldrig foreslaaet det, men det er indfat her i Tinget — er det ret naturligt, at tage de Forhold med, som Mindretallet har villet udelade. Den ærede Ordfører for Mindretallet sagde selv, at det var noget, de nok vilde gøre, selv om det ikke stod i Lovens Tekst (Henning Jensen: De vare nødtie til at gøre det). I saa Tilfælde ser jeg ikke absolut, at der kan gøres nogen væsentlig Anke mod at sætte det ind i Teksten (Henning Jensen: Saa behøve de ikke at gøre det!). Ja, jeg tror ikke, det kommer saa forstrækkelig meget an paa, hvilken Instruks der gives i denne Paragraf. Det er Livet, det kommer an paa, paa, hvorledes man vil anvende den, og ikke paa, om der staar mere eller mindre i denne Paragraf. I Birkeligheden indeholder Paragraffen kun en Bemyndigelse, en Instruks, og der vil derfor ikke blive saa stor Forskel paa den Ting alligevel.

Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 29 er frafaldet, men optaget af det ærede Medlem for Vejle Amts den Valgfreds (Berg), men jeg antager, at naar det ærede Medlem nærmere faar set paa det, vil det blive taget tilbage; det findes stillet under Nr. 8 af 2 af Udvalgets Medlemmer og er der absolut formuleret heldigere. — Ændringsforslagene under Nr. 12—16 maa nærmest betragtes